



Jachtwerf Joh. van der Meulen

Nieuwbouw en reparatie speciaal in ronde- en platbodemjachten
Hellingcapaciteit tot 25 meter Bondsjachtwerf A.N.W.B.

Nieuwsbrief | april 2008 | tweede jaargang | no. 3

Wat een winter!

In de vorige nieuwsbrief schreven we iets over het winterklaar maken van schepen en de restauratiewerkzaamheden die in de winterperiode moesten plaatsvinden. Wie had toen kunnen bedenken, dat het zo'n trieste winter zou worden. Na mijn ziekte hadden we het idee, dat we voorlopig wel genoeg ziekte op bezoek hadden gehad.

Tot ons grote verdriet mocht dat niet zo zijn. Ús heit werd ongeneeslijk ziek en overleed op 5 maart. Het is daarom dat deze nieuwsbrief in belangrijke mate in het teken van dit verlies staat.

Henk en Ciska van der Meulen

In memoriam Johannes van der Meulen

9 september 1936 – 5 maart 2008



Het is dinsdagmiddag 4 maart rond half vier 's middags. Ik krijg nog even de gelegenheid bij Johannes te zien. Hij ligt thuis in bed, letterlijk en figuurlijk doodziek. Hij duidt op de stoel naast het bed en zegt: "Gean der mar efkes sitten." We kijken elkaar aan en ik zeg: "Wat hast no úthelle?" Het is even stil, terwijl hij zijn gelaat met een koele doek afdept. Dan zegt hij: "Ja Rienk, dit wie it dan. It is goed west dat we dat boek makke hawwe". Het klinkt vrij nuchter zoals Friezen dat onder elkaar kunnen doen, maar er zit een diepe emotie onder. Hij sluit zijn ogen. "Hij is no alwer dea wurg", zegt Wally. Ik geef hem een hand en we kijken elkaar nog eens diep in de ogen. Dat was het dan: een afscheid voor altijd, nu al, hoe is het mogelijk?

In de vorige nieuwsbrief schreef ik, met zijn goedvinden, nog een kort stukje onder de titel 'De oudjes doen het nog best'. Er moest een fotootje bij van de 'kleine BM' die met liefde en aandacht voor detail weer werd herschapen in een fraai scheepje. Het is een van de weinige projecten die Johannes niet heeft kunnen afmaken. Woensdagavond 5 maart in het bijzijn van Wally en de kinderen is Johannes in alle rust overleden. Een man die soms zo opstandig en emotioneel kon zijn, had zich overgegeven aan het onvermijdelijke. Hij had geen keuze meer.

Johannes werd geboren op 9 september 1936 als tweede kind (eerste zoon) en groeide op in een gezin dat uiteindelijk uit 6 kinderen zou bestaan. Tjeerd en Geertje (zij overleed medio 2007) waren derhalve in het rijke bezit van vier meisjes en twee jongens. Johannes groeide eerst op in Broek, later in Joure. Hij ging na zijn schooltijd vanzelfsprekend aan het werk op de werf van heit Tjeerd en omke Johan, eerst als leerling en manusje van alles. Dat betekende

soms de gasfles van de smid naar de werf slepen en weer terug als er een lasklusje op de werf was of met een dikke plank naar de timmerman om hem te laten zagen (van machinaal zaagwerk was op de werf nog geen sprake). De jonge Johannes was een vlotte leerling en na zijn militaire dienstitijd ging hij als volwaardige kracht op de werf aan de slag. Ondertussen had hij al wat kennis gekregen aan Wally Stuiver en het stel trouwde op 23 februari 1960. Ze kregen vier jongens Tjeerd, Jacob, Henk en Marco.

In 1962 verhuisden zijn ouders Tjeerd en Geertje naar Sneek: ze hadden de werf van Barkmeijer aan de Woudvaart gekocht. Hier konden grotere schepen worden gerestaureerd. Johannes werd in 1962 meteen medefirmant in Sneek. In 1974 droeg Tjeerd de werf helemaal over aan Johannes en zijn broer Henk. Aan deze samenwerking kwam in 1978 een eind en vanaf toen was Johannes zelfstandig werfbaas.

Het waren niet de gemakkelijkste jaren die hij als zelfstandig werfbaas voor de kiezen kreeg. De nieuwbouw van schepen bleek door de conjuncturele neergang een opdrogende bron. Door een niet aflatende inzet om nieuwe klanten te werven, zag hij samen met Wally kans een volledige teloorgang van de werf het hoofd te bieden. In 1978 was het tweede schiphuis al neergezet, maar ze bouwden ook nog een verhuurvloot van ronde- en platbodems op, brachten bij stalen schepen folders rond met het aanbod te hellingen op de werf, bouwden twee nieuwe 16m2 en legden zich meer toe op de restauratie van rond- en platbodems. Dat was geen gemakkelijke opgave met vier opgroeiende en studerende jongens.

In 1991 droeg Johannes op 55 jarige leeftijd de werf over Henk en Ciska. Terugkijkend mag het resultaat er zijn. Op de een of andere manier heeft Johannes (mee-) gewerkt aan de bouw van rond 250 nieuwe schepen van vrijheidjes tot 9 meter zeeschouwen en heeft hij bijna 120 schepen gerestaureerd van tjotters, boeiers tot bidders en hoogaarsen. Zo heeft hij een enorme bijdrage geleverd aan de vreugde die velen van ons hadden of nog steeds hebben aan het varen met een schip dat met trots zijn firmaplaatje mag dragen. Dat dit alom waardering heeft gekregen moge blijken uit het feit dat hij in 2006 de W.H. de Vosprijs van de Stichting Ronde en Platbodem jachten kreeg uitgereikt.

Na ruim veertig jaar werken tussen eiken en teakhouten krullen, had hij na de overdracht van de werf in 1991 de verhuurvloot en de verhuur van ligplaatsen nog onder zijn hoede. In 1999 kwam er een einde aan de verhuuractiviteiten en kregen Johannes en Wally wat meer tijd voor zichzelf. Johannes had ondertussen een nieuwe hobby gevonden: het spotten van vliegtuigen, zowel militaire als burgervliegtuigen. Regelmatig trok hij alleen, of samen met Wally, het land in om de nieuwste typen op de gevoelige plaat vast te leggen. Daarna werden de foto's gerubriceerd en in de computer opgeslagen. Dat gebeurde met dezelfde soort nauwkeurigheid die nodig was voor een goede restauratie van een schip.

Na een kort uitstapje begin jaren '90 naar Joure woonden ze een paar jaar later al weer in Sneek, eerst aan de Balthuskade en sinds kort in een paradijsje aan de Prinsengracht. Dagelijks was Johannes nog wel even op de werf. Vaak deed hij net als in zijn eerste jaren wat boodschapjes, nu voor Henk. Ondertussen was hij bezig met de restauratie van een 'kleine BM'. De cirkel leek bijna rond. Zoals hij ooit begonnen was.....



Dit is het beeld dat veel regelmatige bezoekers van de werf hadden van die man met die mooie kop met krullen, aanvankelijk blond later mooi grijs, wit eigenlijk. Hoewel de werf veel van zijn tijd opslokte, was Johannes ook een echte familieman. Hij was gek met zijn Wally, trots op zijn kinderen, en hij was een echte pake / opa voor zijn kleinkinderen. Wat kon hij genieten van de familiebijeenkomsten van de "Stuivers" (Wally haar broers, zusters en

aanhang) en wat zei hij vaak na afloop van de reünie van 't Skouspul: "Bliuw noch mar efkes, jim hoege noch net fourt".

Door dat alles heen liep de rode draad van een oprecht gelovig mens. Vanuit de kerk was hij ook actief in onder andere het vluchtelingenwerk. Kortom iemand die sociaal en maatschappelijk zijn banden had. Beter gezegd, hij was een écht mens en hij hield van mensen.

En dan.... stapte hij zomaar in de laatste boot, die met de vlag halfstok wegzeilt en koers zet naar de einder om nooit weer terug te keren. Op 10 maart is Johannes na een indrukwekkende dienst in de Hobbe van Baerdt Tsjerke onder grote belangstelling begraven op de begraafplaats Westermear te Joure.

"Ja, dat wie it dan!"

Bedankt

Ook langs deze weg willen wij als familie een ieder bedanken voor de belangstelling en het medeleven ondervonden bij de ziekte en het overlijden van mijn man, onze heit en onze geweldige pake en opa

Johannes van der Meulen

De grote belangstelling van familie, vrienden, bekenden en collega's bij de dienst in de Hobbe van Baerdt Tsjerke en bij de aansluitende begrafenis, is voor ons een grote steun geweest om dit verlies enigszins draaglijk te maken. Nogmaals bedankt daarvoor.

Wally, Tjeerd, Jacob, Henk en Ciska, Marco en Nynke en kleinkinderen.

Werfnieuws

De harde werkelijkheid is dat we een jachtwerf hebben die we in stand willen houden. Gelukkig zijn er vele eigenaren van schepen die daar net zo over denken. Het lijkt wel alsof het elke winter drukker wordt.

De 13.50 m stalen schokker die wij in opdracht Gerrit Ruijs jr. volledig hebben betimmerd, is op 15 maart te Grou officieel in de vaart genomen. Gerrit Ruijs sr., die de dag tevoren 80 werd, hield het schip onder grote belangstelling ten doop. De plaats Grou werd gekozen omdat het schip door Molenaar is getuigd, maar ook omdat een feest op de werf in Sneek niet passend werd gevonden.

De Lemsteraak *Twa Susters* (HD 82) is nadat de bun, de deken, de dekenpoten, een aantal gangen en een stuk boeisel zijn vervangen weer aan het water toevertrouwd.



De Huizer botter (HZ 108) heeft inmiddels ook onze werf verlaten. We hebben de berghouten aan stuurboordzijde volledig vervangen en zijn daarin naar onze mening goed geslaagd.



Zoals op de foto te zien is, is het schip er weer helemaal klaar voor om zijn glanzende kop in het IJsselmeer te steken. De Zwartsluise botter (ZS 13) is bijna klaar. Het dek, de bolders en het krophout



zijn vervangen. Het is vooral Rinse Wiegersma geweest, die de laatstgenoemde, zware klus heeft geklaard. Het is de bedoeling dat het schip in de week van 7 april de werf verlaat.

Personele zaken

Per 1 maart heeft Tobias onze werf verlaten en is hij in dienst getreden van het bedrijf Dörr. Zijn plaats wordt ingenomen door een nieuwe stagiaire van het Hout- en meubileringscollege te Amsterdam. Daarnaast ondersteunen Rinse Wiegersma en Ivor van Klink ons tijdelijk. Rinse is een oude bekende: van 1976-1980 was hij bij ons specialist in het maken van zwaarden.

Klusser de klus

Tussen de bedrijven door wordt de werf incidenteel ook nog bevolkt door zogenaamde doe-het-zelvers. Op de foto's zijn een paar bekende gezichten te ontwaren die druk bezig zijn met het vaarklaar maken van hun respectievelijke schepen de Vollenhovense bol *de Vrouw Lucia* en de 7 meter kajuitschouw *Houk en Ansk*.



Bagger

In de maand april wordt rond de werf de bodem onderwater gesaneerd. Dat betekent dat zowel tussen als in de schiphuizen gebaggerd gaat worden. Ook de kolk wordt volledig leeggehaald. Behoudens de schepen in de kolk neemt het personeel het vervaren van de schepen in de schiphuizen voor zijn rekening.

't Skouspul

Leg vast: de reinie van 't Skouspul is dit jaar van **26 t/m 28 september**. Een speciale werkgroep (Jörg en Karin Janke) organiseert een fantasierijke zaterdagmiddag. Wees erbij!

Redactie: Henk en Ciska van der Meulen, Rienk en Klaas Smit. Bijdragen voor de nieuwsbrief kunt u mailen naar r.smit18@chello.nl of info@johvdmeulen.nl